

Festes en honor a Sant Sebastià al Pont de Suert

La confraria de Sant Sebastià del Pont de Suert ha celebrat durant tres dies (del 19 al 21 de gener) la festa en honor del seu patró. Durant la Missa solemne, Mons. Joan Piris ha exhortat els confreres i el poble en general a viure les virtuts heroiques del màrtir sant Sebastià.

La festa en honor de sant Sebastià, al Pont de Suert, té el seu origen

fa 428 anys. Aquests dies, es pot afirmar que un bon nombre de confreres viuen la seva fe perquè s'apropen als sacraments de la penitència i l'eucaristia. També ressaltar que, per als homes de tota la comarca ribagorçana, és una oportunitat per compartir amistat, alegries i esperances al voltant d'una taula.

Mn. Casildo Rodríguez

Fira de la Infància Missionera

Un centenar d'infants, acompanyats dels seus pares i catequistes, han gaudit, aquest passat 25 de gener, d'una tarda de jocs al Col·legi de la Sagrada Família. Es tracta de la Fira Missionera, una iniciativa que, des de fa anys, se celebra a Lleida la vigília de la Jornada Mundial de la Infància Missionera.

Adreçada a infants, vinculats a grups de catequesi, ha estat organitzada per les delegacions diocesanes de Catequesi i Missions.

El lema d'aquest any, «els nens ajuden els nens», ha motivat els diversos tallers preparats per als infants, mentre els seus pares han tingut l'oportunitat de conèixer de primera mà el testimoni d'una missionera, la Gna. Montserrat, de la Congregació de les Germanetes dels Pobres, que ha compartit les seves vivències al servei dels ancians més necessitats entre els indis «navajos» de Kènia i Colòmbia.

Un berenar, compartit entre els infants, pares i catequistes, ha donat per acabada la Jornada.

AJUDANT A VIURE

Educar acompanyant

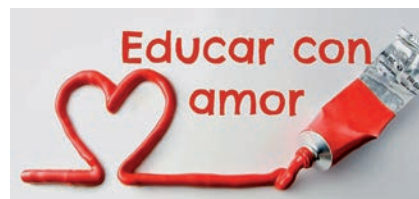

Es 50 anys de l'experiència educativa de l'Esplai Epis em dóna ocasió per a reflexionar sobre alguns aspectes de la difícil tasca d'educar, sense oblidar que els primers agents de l'educació d'un fill són els seus pares i fent una crida a la necessària articulació amb totes les instàncies educatives. Cal sempre una complementarietat entre

els pares i els educadors d'un moviment, d'una escola o d'una parròquia. L'educació és multiforme i les tasques educatives són un àmbit on la creativitat és incessant i hi ha molts papers a desenvolupar.

Sense voler simplificar podríem dir que tota acció educativa, per la seva naturalesa, té com a primer objectiu fer créixer en la llibertat i en la responsabilitat. Són indispensables perquè les persones puguin assumir les seves tasques en la societat.

Educar, a més, suposa també transmetre alguns valors fonamentals: una justa llibertat davant les coses, respecte per l'altre, sentit de la justícia, capacitat d'acolliment, diàleg, disponibilitat desinteressada, servei generós, solidaritat... Per si mateixos, aquests valors contribueixen a desenvolupar persones vertaderes, justes, generoses, fortes i bones. I més si tenen com a fonament l'amor, valor generador de la resta de valors (tot i que amb la paraula amor arribem a designar realitats molt disperses i, de vegades, més que discutibles). Aniria bé reflexionar a fons sobre 1Corintis 13, que defineix perfectament les qualitats d'un amor veritable: «és pacient, és bondadós; no té enveja; no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta».

Però hi ha un particular a tenir en compte en l'educació: en l'etapa d'infància i adolescència, tots necessitem referents fixes i estables que ens puguin orientar. Això s'ha de traduir per part de l'educador en l'exercici respectuós, ferm i confiat, de l'autoritat, practicat com un servei amorós sempre amb el diàleg necessari i acompanyat del testimoniatge del propi exemple, que és allò que el fa creïble. Avui es parla molt de l'educació en valors, però aquesta és totalment inútil sense models a imitar. No podem pretendre inculcar en els altres una escala de valors que no sigui present en la pròpia vida (cosa especialment important per als pares i mares). Això ens porta directament al problema de la coherència i de la humilitat: coherència entre allò que diem i allò que fem, i humilitat per a reconèixer els nostres propis errors i començar de bell nou.

Convindrà, doncs, reflexionar primer sobre les nostres actituds abans de posar en solfa les d'aquells que acompanyem en la nostra acció educadora. Allò que sigui realment important per a nosaltres ho serà també per a ells, encara que momentàniament no ens ho sembli.

Caldrà saber conjugar amor i llibertat amb responsabilitat, límits i no permissivitat. Amb raó s'ha dit sempre que educar és un art.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ JOSÉ MEDINA

Autenticitat

El P. José Medina, biògraf del papa Francesc, assegura que Jorge Mario Bergoglio «no ha canviat gens». Diu, després d'entrevistar 18 familiars, amics i coneguts del Papa, que «el que abans feia vestit de negre ara ho fa vestit de blanc». El P. Medina va participar a les darreres Jornades de Qüestions Pastorals de Castellldaura amb la ponència «Francesc i la pobresa: un testimoni personal.»

Quin és el tret més característic del papa Francesc?

L'autenticitat. Sempre ha estat delicat amb els pobres, sol·lícit amb els necessitats.

I ara el veiem com a Papa de l'Església, vicari de Crist, tenint aquests mateixos gestos, aquestes mateixes sol·licituds; jo crec que l'autenticitat, la coherència és una de les seves virtuts fonamentals.

Quin rostre creu que prendrà l'Església en aquest pontificat?

Jo crec que en l'aplicació completa del Concili Vaticà II sí que podem trobar aspectes de novetat; i en la seva persona i els seus gestos estem vivint una Església que surt de si mateixa, que té la valentia d'anar a buscar el pobre, el malalt, el pecador, el necessitat. Molts gestos que ens emocionen del papa Francesc són passatges evangèlics.

Els nostres ambients estan preparats per rebre el seu missatge?

Em sembla que tot el que estem rebent de Francesc, pel seu estil de vida, els qui som dins l'Església, els qui són a fora, els que un dia van marxar, els que mai no hi van entrar, tots, és un impuls, és un al·licient per afirmar quina bellesa tindria creuar el carrer i ser part d'aquesta gran família de Déu que és l'Església.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Teresa de Calcuta y las Hermanas de la Caridad

Juan María Laboa

La nueva congregación de religiosas y más tarde de los Hermanos de la Caridad ha conseguido extenderse de manera sorprendentemente rápida a lo largo del mundo durante el siglo xx y sigue así en el siglo xxi.

Su vocación es anunciar a Cristo a todas las gentes, difundiendo el amor de Dios en las almas de los cristianos y de los no cristianos, indistintamente, porque a todos consideran hermanos y todos son hijos de Dios.

Las religiosas con la ropa blanca ribeteada de azul son acogidas con simpatía en Occidente y en torno a ellas hay un número sorprendente de cooperantes de todas las clases sociales que con sus donativos ayudan para que las numerosas fundaciones puedan cumplir con sus objetivos.

Teresa de Calcuta quería que sus religiosas vivieran «un amor profundo y personal por el santísimo Sacramento, de modo que encuentren a Jesús en la eucaristía; de esta manera, cuando salgan a la calle, encontrarán a Jesús en el prójimo y le servirán en los pobres».

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Necesidad de ternura

Juan María Laboa

Visitó a los enfermos como muestra de bienaventuranza y abrazó al anciano cardenal. Saludó a las trece religiosas y al personal. A todos y cada uno de los enfermos de la UCI les ofreció abrazos, afecto, ternura.

Al cruzarse con otros enfermos, les sonreía y les daba su bendición: el aliento de Dios.

Una anciana enferma lo relató así:

—«No sé lo que me ha dicho. Sólo sé que me ha bendecido. Me ha besado. Y se ha sentado en mi cama.»

¿Qué es la ternura? Es una actitud cariñosa y protectora hacia alguien. Es una adhesión. Es dar afecto, comprensión y entrega. Y ¿cómo se da? ¡Amando!

Un beso, un poco de ternura, un abrazo... no violenta a nadie. Todo lo contrario, es ponerse al lado de quien sufre y desearle lo mejor: el don de Dios.

J. M. Alimbau

REPTES DE LA FAMÍLIA AVUI

Acompanyar les persones

Mn. Manuel Claret

Parlar de reptes no significa que la família no tingui un gran valor. Avui la família cristiana cerca tenir un lloc en la societat, pels valors que la configuren: l'amor que comporta lliurar-se incondicionalment l'un a l'altra, l'estabilitat conjugal que comunica seguretat, el sentit de comunitat i ajut fraternal, ser el lloc de compartir la vida de cada dia, la vivència i transmissió dels valors espirituals, com generositat, gratuïtat, el sentit sacramental de la mútua donació, etc.

És també un repte com ajudar a tots aquells que per causes diverses han fracassat en la vida conjugal. El divorci sempre serà l'experiència d'un fracàs en la vocació més primària de l'home i de la dona: construir una comunitat de vida i amor. L'Església, els cristians, han de fer l'esforç d'acompanyar les persones en aquest procés dolorós, principalment perquè els fills no pateixin l'absència de l'escalf de la llar. Davant d'altres models de família que proposa la societat, l'Església té una postura respectuosa amb les persones, però creu que hi ha un model que ha donat molts de fruits, que pertany a la constitució de la persona, i que segueix essent el fonament de la societat, i el lloc de servei a la vida.

Mn. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 24. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / SI 18 / Mc 9,14-29]. Sant Modest (s. v), bisbe de Trêveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); santa Primitiva, vg.; sant Edilbert, laic; beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemessí.
- 25. ■ Dimarts** [Jm 4,1-10 / SI 54 / Mc 9,30-37]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.
- 26. ■ Dimecres** [Jm 4,13-17 / SI 48 / Mc 9,38-40]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza; santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP).
- 27. ■ Dijous** [Jm 5,1-6 / SI 48 / Mc 9,41-50]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).
- 28. ■ Divendres** [Jm 5,9-12 / SI 102 / Mc 10,1-12]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.
- 1. ■ Dissabte** [Jm 5,13-20 / SI 140 / Mc 10,13-16]. Sant Rossend (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.
- 2. ■ † Diumenge vinent**, VIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 49,14-15 / SI 61 / 1Co 4,1-5 / Mt 6,24-34]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

DIUMENGE VII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 19,1-2,17-18)

El Senyor digué a Moisès: «Digues a tota la comunitat dels israelites: Sigueu sants, perquè jo, el Senyor, el vostre Déu, sóc sant.

No tinguis malícia als teus germans dins el teu cor. Reprèn els altres, si cal; així no et faràs responsable del seu pecat. No et vengis ni guardis rancúnia contra ningú del teu poble. Estima els altres com a tu mateix. Jo sóc el Senyor.»

▶ Salm responsorial (102)

R. *El Senyor és compassiu i benigne.*

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom. / Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. R.

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixiem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. R.

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 3,16-23)

Germans, ¿no sabeu que sou un temple de Déu i que l'Esperit de Déu habita en vosaltres? Si algú profana el temple de Déu, Déu li'n demanarà compte, perquè el temple de Déu és sagrat, i aquest temple sou vosaltres. Que ningú no s'enganyi ell mateix. Si entre vosaltres algú es té per savi segons la saviesa del món present, que es faci ignorant, per poder arribar a ser savi de veritat. Perquè, davant de Déu, la saviesa d'aquest món és ignorància. L'Escriptura diu: «Fa caure els savis en els seus propis paranyos». I també: «El Senyor sap què valen els pensaments dels savis: no s'aguanten més que el fum». Per tant, que ningú no es gloriï de ser seguidor de cap home. Tot és vostre: Pau, Apol·ló, Quefes, el món, la vida, la mort, el present, el futur. Tot és vostre, però vosaltres sou de Crist, i Crist és de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,38-48)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ja sabeu que, als antics, els van dir: "Ull per ull, dent per dent". Doncs jo us dic: No us hi torneu, contra els qui us fan mal. Si algú et pega a la galta dreta, para-li també l'altra.

Si algú et vol posar un plet per quedar-se el teu vestit, dóna-li també el mantell. Si algú t'obliga a portar una càrrega un quart d'hora de camí, porta-li mitja hora. Dóna a tothom qui et demani, no et desentenguis del qui et vol manllevar.

Ja sabeu que van dir: "Estima els altres", però no els enemics. Doncs jo us dic: Estimeu els enemics, pregueu per aquells que us persegueixen. Així sereu fills del vostre Pare del cel: ell fa sortir el sol sobre bons i dolents, i fa ploure sobre justos i injustos. Perquè si estimeu només els qui us estimen, quina recompensa mereixeu? Els publicans, no fan també el mateix? I si només saludeu els germans, què feu d'extraordinari? Els pagans, no fan també el mateix? Sigueu bons del tot, com ho és el vostre Pare celestial.»

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 19,1-2.17-18)

El Señor habló a Moisés: «Habla a la asamblea de los hijos de Israel y díles: "Seréis santos, porque yo, el Señor, vuestro Dios, soy santo. No odiarás de corazón a tu hermano. Reprenderás a tu pariente, para que no cargues tú con su pecado. No te vengarás ni guardarás rencor a tus parientes, sino que amarás a tu prójimo como a ti mismo. Yo soy el Señor.»

▶ Salmo responsorial (102)

R. *El Señor es compasivo y misericordioso.*

Bendice, alma mía, al Señor, / y todo mi ser a su santo nombre. / Bendice, alma mía, al Señor, / y no olvides sus beneficios. R

Él perdona todas tus culpas / y cura todas tus enfermedades; / él rescata tu vida de la fosa / y te colma de gracia y de ternura. R.

El Señor es compasivo y misericordioso, / lento a la ira y rico en clemencia; / no nos trata como merecen nuestros pecados / ni nos paga según nuestras culpas. R.

Como dista el oriente del ocaso, / así aleja de nosotros nuestros delitos. / Como un padre siente ternura por sus hijos, / siente el Señor ternura por sus fieles. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 3,16-23)

Hermanos: ¿No sabéis que sois templo de Dios y que el Espíritu de Dios habita en vosotros? Si alguno destruye el templo de Dios, Dios lo destruirá a él; porque el templo de Dios es santo: ese templo sois vosotros.

Que nadie se engañe. Si alguno de vosotros se cree sabio en este mundo, que se haga necio para llegar a ser sabio. Porque la sabiduría de este mundo es necedad ante Dios, como está escrito: «Él caza a los sabios en su astucia.» Y también: «El Señor penetra los pensamientos de los sabios y conoce que son vanos.» Así, pues, que nadie se glorié en los hombres, pues todo es vuestro: Pablo, Apolo, Cefas, el mundo, la vida, la muerte, lo presente, lo futuro. Todo es vuestro, vosotros de Cristo, y Cristo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,38-48)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habéis oído que se dijo: "Ojo por ojo, diente por diente." Yo, en cambio, os digo: No hagáis frente al que os agravia. Al contrario, si uno te abofetea en la mejilla derecha, preséntale la otra; al que quiera ponerte pleito para quitarte la túnica, dale también la capa; a quien te requiera para caminar una milla, acompañañale dos; a quien te pide, dale, y al que te pide prestado, no lo rehuyas.

Habéis oído que se dijo: "Amarás a tu prójimo" y aborrecerás a tu enemigo. Yo, en cambio, os digo: Amad a vuestros enemigos, y rezad por los que os persiguen. Así seréis hijos de vuestro Padre que está en el cielo, que hace salir su sol sobre malos y buenos, y manda la lluvia a justos e injustos. Porque, si amáis a los que os aman, ¿qué premio tendréis? ¿No hacen lo mismo también los publicanos? Y, si saludáis sólo a vuestros hermanos, ¿qué hacéis de extraordinario? ¿No hacen lo mismo también los gentiles? Por tanto, sed perfectos, como vuestro Padre celestial es perfecto.»

Rostre del Crist. Pintura d'El Greco, que es conserva a Praga (en el quart centenari de la mort del pintor, any 1614)

[Aquesta imatge parla](#)

COMENTARI

Estimar els enemics

El text d'avui continua i clou les antítesis de diumenge passat.

L'esquema és el mateix: a una cita de la llei, Jesús li contraposa una interpretació clarament antitètica i, tanmateix, no contrària. Dos són els temes que sobresurten. El primer, l'anomenada llei del Talió, deixa clar l'ensenyament sobre la no-violència. El segon, presenta l'amor als enemics com a clau de volta del Regne del Pare del cel.

La primera antítesi d'avui és un text clarament provocatiu. Cal subratllar, però, que la provocació és deliberada. L'objectiu dels exemples apunta a

colpejar el lector, tot presentant una protesta simbòlica contra el cercle de la violència. Les imatges tenen el temps d'expressar amb força una protesta contra qualsevol tipus de violència deshumanitzadora. Tanmateix, volen empènyer clarament a una reacció activa. Per això el més important és deixar-se colpir i ser mogut, no a una aplicació literal que podria ser palesament contraproductiu sinó a una creativitat sempre nova, que porti a una radicalitat semblant.

L'antítesi de l'amor als enemics, sense ser nova, tanmateix es formula amb uns conceptes notablement acurats. Cal subratllar aquí que la sentència quadrimembre de Jesús és magnífica i arro-

donada: estimar els enemics; fer el bé als qui ens odien; beneir els qui ens maleeixen; i, finalment, pregar pels qui ens persegueixen (maltracten). En aquesta formulació, la interioritat a què ens hem referit en diversos moments en aquest sermó de la muntanya assoleix un nivell molt profund: només així som fills del Pare del cel, és a dir, només així estimem com el Pare del cel que fa sortir el sol sobre justos i injustos. La figura del Pare del cel, com vàrem dir fa uns diumenges, presideix els moments més pregons del sermó de la muntanya. El Regne del Pare del cel té com a nucli fonamental l'estimació també dels enemics.

Oriol Tuñí, SJ

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Xarxa socio-caritativa

Centre d'Orientació Familiar (COF)

El COF (Centre d'Orientació Familiar) és una fundació que pertany a l'Església Catòlica de Lleida, que té com a objectiu acollir, orientar i acompanyar el patiment de les famílies i els seus membres.

Som un grup de persones, format per professionals de diferents àmbits (medicina, psicologia, infermeria, advocacia, treball social, educació social, pedagogia i teologia), que des de la voluntarietat i gratuïtat acollim les demandes que se'ns presenten.

Ofereim assessorament, acollida i orientació a:

- Joves en situació de crisi i a les seves famílies
- Famílies en situació de crisi
- Suport a dones en embaràs no desitjat
- Acompanyament espiritual

El COF col·labora en:

- L'acompanyament a malalts i famílies mitjançant la Delegació de Pastoral de la Salut
- L'atenció al dol, cooperant amb els Grups d'Acompanyament al dol de Lleida
- L'acolliment a famílies, en col·laboració amb la Delegació de Família i Vida.

Ens trobareu a:

Av. Blondel, 11, 3r
Tel. 973 281 154 (tardes)
E-mail: coflleida5@gmail.com
www.coflleida.tk

Celebració de la festa patronal en la parròquia de Santa Teresa Jornet

La Unitat Pastoral de Cappont ha celebrat, el passat diumenge 26 de gener, la festa patronal a la parròquia de Sta. Teresa Jornet. Han participat en l'Eucaristia, un any més, les Germanes de la Comunitat d'Aitona, que han volgut simbolitzar en les ofrenes la dedicació als nens i ancians d'aquesta santa i fundadora de la Congregació.

El responsable del moviment cristià Vida Creixent ha compartit el bé de viure amb goig la vellesa com una etapa important de la vida. Cal destacar la reflexió de la mare superiora, sor Montserrat Brescó, que va donar testimoni de la dedicació als ancians de Santa Teresa Jornet i de com va passar la vida fent el bé a tothom. La celebració acabà amb la veneració de la relíquia de la santa, mentre la Coral Cants i Rialles, de l'Àrea de la Dona de Cappont, interpretava els Goigs al seu honor.

Mary Bometón Aguilar

Maials venera el seu patró

El dijous 20 de gener, a Maials, s'ha celebrat la festa de Sant Sebastià, popularment anomenada Festa Major d'Hivern. Com és de costum s'ha pujat a l'ermita a participar de la santa Missa, celebrada pel rector del poble, Mn. Dimas, acompanyat del rector de Llardecans Mn. Josep Maria Cebrà, el qual ha fet l'homilia dedicada a enaltir les virtuts d'aquest sant i com aplicar-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

• Diumenge, 23 de febrer:

- 12.15 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe al Col·legi Episcopal.
- 12 h, 17 h i 18.30 h, representació del conte d'Oscar Wilde «El Príncep Felç», al Teatre de l'Escorxador, a benefici del Projecte d'Habitatges Socials del Seminari.

• Dissabte, 1 de març:

- Visita «Ad Limina», de l'1 al 6 de març.
- 21 h, Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Pere.

les a la nostra vida diària. També hi ha estat present Mn. Lucas, rector d'Artesa de Lleida. La coral d'Almatret ha recreat l'acte amb els seus cants i ha fet que la cerimònia fos més solemne. L'ermite, molt ben engalanada, ha estat plena a vessar. Els hereus i les pubilles, junt amb altres nens, han fet l'ofrena dels productes del poble. Tots ens hem sentit més agermanats. La celebració de l'Eucaristia és l'acte més important d'aquest dia on els maialencs hi retrobem les nostres arrels.

Nou curs sobre Fe i Justícia a l'Irel

La Xarxa d'Entitats d'Acció Caritativa i Social, Justícia i Pau, Doctrina Social de l'Església i l'Institut Superior de Ciències Religioses-Irel han organitzat el curs «Fe i Justícia», que enguany porta per lema «La justícia social, mínim irrenunciable de tot ésser humà». El curs, dividit en set lliçons, s'impartirà a partir del 26 de febrer a les aules de l'Irel, tots els dimecres, de les 7 de la tarda a les 9.30 del vespre.

AYUDANDO A VIVIR

Educar acompañando

Los 50 años de experiencia educativa del «Esplai Epis» me dan ocasión para reflexionar sobre algunos aspectos de la difícil tarea de educar, sin olvidar que los primeros agentes de la educación de un hijo son sus padres y haciendo una llamada a la necesaria articulación con todas las instancias educativas. La complementariedad entre los padres y los educadores de un movimiento, de una escuela o de una parroquia siempre es necesaria. La educación es multiforme y las tareas educativas son un ámbito donde la creatividad es incesante y hay muchos papeles a desarrollar.

Sin querer simplificar podríamos decir que toda acción educativa, por su naturaleza, tiene como primer objetivo hacer crecer en libertad y responsabilidad. Son indispensables para que las personas puedan asumir sus tareas en la sociedad.

Educar, además, supone también transmitir algunos valores fundamentales: una justa libertad ante las cosas, respeto por el otro, sentido de la justicia, capacidad de acogida, diálogo, disponibilidad desinteresada, servicio generoso, solidaridad... Por

sí mismos, estos valores contribuyen a desarrollar personas verdaderas, justas, generosas, fuertes y buenas. Y más si tienen como fundamento el amor, valor generador del resto de valores (aunque con la palabra amor se designan realidades muy dispares y, a veces, más que discutibles). Iría bien reflexionar a fondo sobre 1Corintios 13, que define perfectamente las cualidades de un amor verdadero: «es paciente, es bondadoso; no tiene envidia, no es altivo ni orgulloso, no es grosero ni egoísta, no se irrita ni se venga; no se alegra de la injusticia, sino que goza con la verdad, todo lo excusa, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta».

Pero hay un particular a tener en cuenta en la educación: en la etapa de infancia y adolescencia, todos necesitamos referentes fijos y estables que nos puedan orientar. Esto se traduce por parte del educador en el ejercicio respetuoso, firme y confiado, de la autoridad practicada como un servicio amoroso, siempre con el diálogo necesario y acompañado del testimonio del propio ejemplo, que es lo que lo hace creíble. Hoy se habla mucho de la

educación en valores, pero esta es totalmente inútil sin modelos a imitar. No podemos pretender inculcar en los demás una escala de valores que no esté presente en nuestra propia vida (algo especialmente importante para los padres y madres). Esto nos lleva directamente al problema de la coherencia y de la humildad: coherencia entre lo que decimos y lo que hacemos, y humildad para reconocer nuestros propios errores y volver a empezar.

Será preciso, pues, reflexionar primero sobre nuestras actitudes, antes de poner en solfa las de aquellos a los que acompañamos en nuestra acción educadora. Lo que sea realmente importante para nosotros lo será también para ellos, aunque momentáneamente no nos lo parezca.

Habrà que saber conjugar amor y libertad con responsabilidad, límites y no permisividad. Con razón se ha dicho siempre que educar es un arte.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† Joan Piris
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737